

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовao комисију 07.09.2012; Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: Др Сава Дамјанов, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, 16.11.2006, Филозофски факултет у Новом Саду, ментор; Др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, 07.08.2010, Филозофски факултет у Новом Саду; Др Горан Максимовић, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, 02.06.2008, Филозофски факултет у Нишу.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Исидора (Ђорђе) Поповић</p> <p>2. Датум рођења, општина, држава: 12.01.1981, Нови Сад, Србија</p> <p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив Академија уметности у Новом Саду, Драмски одсек, дипломирани глумац; Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за српску књижевност, магистар књижевних наука.</p> <p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија Дисертација пријављена 2006. (дисертација је рађена према старом студијском програму).</p> <p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране: Филозофски факултет у Новом Саду, <i>Живот и дело Лазара Лазаревића старијег</i>, Наука о књижевности/ Српска књижевност 19. века, 30.09.2005.</p> <p>6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Наука о књижевности</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
<i>Комедија у Срба пре Јована Стерије Поповића (од почетка до 1830. године)</i>

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикона и сл.

Дисертација садржи 226 страница, распоређених у осам поглавља (последње, 8. поглавље доноси уобичајени **Библиографски део**, тј. књижевна дела – од стр.216 до 218 - и стручну литературу – од стр.218 до 226 - који су коришћени у раду). **Увод** (стр.2-54) посвећен је најпре општим разматрањима и главним смерницама истраживања (2-14), а потом анализи самога жанра (*Комедија и проклетство изгубљене поетике*, 14-20) и његове „предисторије“ у српској усменој и средњовековној култури (*Траговима из позоришне историје*, 20-54). Иза овога следи поглавље **Замеци српске комедиографије** (54-77), које приказује најважније феномене (црквене и школске драмске врсте) и писце – Венцловић, Козачински – барокног и ранопросветитељског периода у контексту комичког, да би треће поглавље (**Рађање српске комедиографије**, 77-131) читаоца увело in medias res (радови Е.Јанковића и Доситеја), а четврто презентовало најизазовније моменте предстеријанске комедије у Срба (**Пут ка креативном осамостаљивању српске комедиографије**, 131-167) - оличене у богатом опусу Јоакима Вујића. Поглавље бр. 5 (**Почеци ауторске комедиографије**, 167-190) улази већ у епоху коју ће пресудно обележити сам Јован Стерија Поповић (бавећи се Л.Лазаревићем старијим!) и логично уводи у следеће, тј. у својеврсну квинтесенцију читаве дисертације – **Систем српске комедиографије пре Јована Стерије Поповића** (190-211), где су обрађени *Типологија* (206-211) и *Споредна линија преводилачко-прерађивачке фазе српске комедиографије* (191-206). На крају, како и налаже оваква врста научног рада, долази **Закључак** (211-215) – испред већ поменутог **Библиографског дела**.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Као што се из њеног садржаја види, дисертација мр Исидоре (Милић) Поповић конципирана је хронолошки, у смислу поступног праћења - кроз епохе и стилске правце - комедиографских појава у српској књижевности од самих почетака па све до Стеријиног доба. Наука о српској књижевности до сада није имала овако систематичан увид у ту проблематику, тако да свако поглавље дисертације садржи неке нове информације и открића. О релевантности увида које је остварила кандидаткиња, најбоље сведочи већ сама чињеница да је запазила књижевне феномене и остварења којима је вредело посветити више од двестотри страница анализе, што значи да појава великана какав је Јован Стерија Поповић у дијахронијском низу никако није случајна.

Посебно важним чини нам се дефинисање својеврсних пра-врста српске комедиографије у овом раду - од тзв. «народног глумовања», преко «скомраховог мрског позоришта» и «законопреступителних безочних зурица», па све до «играјуштег учимсја» - с обзиром да старија (још увек официјелна!) историја српске литературе и културе периоде пре романтизма посматра као доминантно озбиљне, утилитарне и уметнички функционализоване (религиозно, идејно или идеолошки, и т.сл). Истраживања и резултати кандидаткиње у том контексту биће незаобилазни у свакој новој синтези наше књижевне традиције, а имају велики значај и у ширем, културолошком смислу.

Вредност ове докторске дисертације огледа се и у томе што су реинтерпретирани традиционални појмови «оригиналности», «превода», «посрба» и све оно што евентуалну реактуелизацију српске литерарне прошлости оптерећује анахроно схваћеним митовима о «аутентичности», «аутохтоности» и т.сл. Кандидаткиња је и имплицитно и експлицитно показала како мрежа интертекстуалности представља фундаментални закон свакога књижевног разоја, па и њена «мала историја српске комедије» пре Стерије открива један уметничко-језички (и театарски!) континуитет у нас чија је релевантност независна од мере тзв. «утицаја» и ауторске самосвојности (понекад чак много веће но што се до сада очекивало или мислило!).

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

- Исидора Милић, *Милош Лазаревић и његов однос према Вуку Караџићу, Свеске Матице српске. Грађа и прилози за културну и друштвену историју*, Серија књижевности и језика, св. 12, бр. 43, Матица српска, Нови Сад, 2005, 107-115;
- Исидора Милић, *Живот и дело Лазара Лазаревића старијег, Свеске Матице српске. Грађа и прилози за културну и друштвену историју*, Серија уметности, св. 11, бр. 46, Матица српска, Нови Сад, 2006, 5-123;
- Исидора Милић, *«Владимир и Косара» Лазара Лазаревића и Стеријин «Владислав» као целовита трагедија, Књижевност и историја (зборник радова)*, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитет у Нишу, Ниш, 2006, 103-119;
- Исидора Милић, *Јован Стерија Поповић у преписци Вука Стефановића Караџића, Јован Стерија Поповић: 1806-1856-2006 (зборник радова)*, Српска академија наука и уметности,

Београд, 2007, 521-538;

- Исидора Милић, *«Ход» кроз жанрове српске књижевности, Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 55, св. 3, Матица српска, Нови Сад, 2007, 687-689;
- Исидора Милић, *Драгоцени животопис: поводом обновљеног издања књиге «Јован Борђевић»*, Летопис Матице српске, књ. 479, св. 3, Матица српска, Нови Сад, 2007, 383-385.
- Исидора Поповић, *Књига Стеријиних рукописа: рукописна оставитина Јована Стерије Поповића у Матици српској*, Матица српска, Нови Сад, 2008.
- Исидора Поповић, *Читање традиције, Летопис Матице српске*, књ. 485, св. 5, Матица српска, Нови Сад, 2010, 952-954.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

Из претходно реченога, није тешко закључити који су основни резултати и закључци истраживања спроведених у докторском раду мр Исидоре (Милић) Поповић: пре свега и изнад свега у откривању и опису релативно континуиране комедиографске традиције у српској књижевности од средњег века до Јована Стерије Поповића (укључивши и усмено стваралаштво). Како то представља значајну иновацију у науци о српској књижевности, а истовремено подразумева и шире уметничке и културолошке увиде који захватају велики временски распон (све до половине 19. века и романтизма), може се рећи да је кандидаткиња осмислила у новој перспективи проблематику којом се бави (комедију и њене епохалне контексте), али и неке ауторе који до сада нису третирани као суштински релевантни за историју српске драме (Венцловић, Доситеј, Лазаревић...). Ова докторска дисертација још једном је потврдила да су модерност и адекватност истраживачке перспективе (уз респектабилно познавање грађе, нарочито раритетне и архивске!) супериорни у односу на помодне литерарне методологије – што је такође драгоцен резултат и својеврсна смерница за даља проучавања историје српске књижевности.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Може се рећи да је начин приказивања и тумачења апсолутно примерен теми, при чему посебну вредност видимо у томе што је кандидаткиња складно укомпоновала саму грађу и научни апарат, тако да је рад писан компетентно и акрибично, а истовремено атрактивно за читање (што је иначе ретка врлина у науци о књижевности). У том смислу приступ и интерпретације колегинице Исидоре (Милић) Поповић можемо оценити **НАЈПОЗИТИВНИЈЕ**.

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме
ДА

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе
ДА

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци
Ова докторска дисертација је оригиналан допринос науци о српској књижевности

превасходно по томе што пружа јасан увид у целовит и континуиран развој наше драме пре првог њеног «класика», Јована Стерије Поповића, а то представља велики и узбудљив период у нашој историји (од 12. до 19. века). Исто тако, овде је указано на низ запостављених појава и аутора (или, пак, на «скривене» аспекте у делима неких од највећих српских писаца), што свакако отвара врата новим истраживањима. Најзад, увиди до којих је кандидаткиња дошла постављају научно оправдано питање и о слици наше комедиографије од Стерије до данас, тј. колико је та слика анахрона а колико примерена 21. веку, односно- треба ли и њу преиспитати...

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања
Дисертација **НЕМА** недостатака.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- ДА**
- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана
 - да се докторска дисертација враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
 - да се докторска дисертација одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Сава Дамјанов

Проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић

Проф. др Горан Максимовић

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.